

ført Opgørelse over, hvor meget Mandskab der er i Kasernerne, fordi Kommunerne skal have Betaling derfor.

Dernæst sagde den højtærede Minister, at der ogsaa var andre Ting at undersøge, f. Eks. dette med Depotbygningerne. Det er fuldkommen rigtigt; men det er ikke vor Skyld, at det trak Tiden ud, og det er kun i denne Sammenhæng, der har været Diskussion om dette Punkt.

Den ærede Ordfører for Flertallet (I. A. Hansen) sagde, at der har været al mulig Adgang til at forhandle i Udvalget. Ja, paa den sædvanlige Maade: Vi sidder sammen i Udvalgene, giver vore Grunde, stiller vore Forslag, anfører, at der og der kan Soldaterne være efter de Tal, vi har til Raadighed, og følgelig kan de og de Omraader og de og de Bygninger slaa til; men hvad sker der saa fra Flertallets Side? Ja, Flertallet siger: Det kan vi ingen Hensyn tage til — og saa gøres der ikke det fjerneste Forsøg paa at give Grunde, en virkelig Realitetsforhandling føres ikke. Disse Udvalgsforhandlinger har i saa Henseende været typiske for Forholdet mellem Rigsdagen og Regeringen under det nuværende Ministerium og med det nuværende Flertal i Folketinget.

Den ærede Ordfører sagde, at gennem saadanne Forhandlinger spares der ikke Millioner. Nej, det gør der ikke, naar Flertallet paa Forhaand vender det døde Øre til overfor alle Forslag, der stilles. Den højtærede Minister sagde, at vi ikke havde paapeget noget. Maa jeg dertil sige, at jeg for mit Vedkommende f. Eks. har paapeget, at det er fuldkommen overflødigt at anbringe Kystartilleriets Mandskab i Kastellet, og jeg tror, det vil være umuligt for den højtærede Minister, hvis han vil tage dette enkelte Eksempel, at modsig det. Efter de Tal, som Ministeriet har givet os, er der i Kystforterne, for hvis Skyld dette Mandskab uddannes, Plads til omkring 3 000 Mand, medens der skal uddannes i et Par Hold 450 Mand om Aaret. Hvorfor skulde det saa ikke være muligt at anbringe dem paa disse Omraader? Charlottenlund-Fortet har f. Eks. god og rundelig Plads og ligger tilmed paa Landjorden, saa at man ikke med Hensyn til dette Fort kan anføre de Ubehageligheder, som maaske ellers kan anføres ved at anbringe Folk f. Eks. paa Saltholmsflak-Fortet. Alene i Charlottenlund-Fortet og Taarbæk-Fortet vil der være tilstrækkelig Plads. Kort sagt, man kan ordne det, paa hvilken som helst Maade man vil, hvis Forholdet ikke netop er dette, at man skal

have et Paaskud til at bevare Kastellet for Militæretaten. Jeg kan nævne et andet Eksempel, som jeg har fremført. Ministeriet har sagt, det er nødvendigt at beholde Sommerlejrene, thi Livgarden skal ud i en af disse Sommerlejr. Nu har Livgarden altid hidtil kunnet klare sig med Jægersborg, som oven i Købet ligger nærmere, saa jeg ved ikke, hvorfor det nu skulde være nødvendigt at flytte Livgarden fra Jægersborg ud i en Lejr. Er det noget som helst andet end et Paaskud for at bevare denne Lejr for Militæretaten? Jeg kan ikke se det. Og saaledes kan man gennemgaa Bygning for Bygning og Sted for Sted og paavise, hvor meget bedre og rimeligere dette kunde gøres, hvis man ikke fra Ministeriets Side stadig stod paa det Standpunkt: dette har Militæretaten nu en Gang lagt sin Haand paa, og dette ønsker vi vedblivende, at Militæret skal beholde.

Endelig sagde den højtærede Minister, at jeg skulde ikke have Medlidenhed med Soldaterne, fordi de kedede sig ude i Lejrene. Jeg har ikke udtrykkelig udtalt mig om, hvorvidt de kedede sig, eller der forelaa andre Bevæggrunde, men jeg har sagt, at de ikke var saa forfærdelig tilfredse med at ligge i Lejrene. Og saa tilføjede den højtærede Minister, at Befalingsmændene har jeg ingen Medlidenhed med, for dem vil jeg have ud i Avedøre Lejren. Jeg ved ikke, hvad Ministeren tænker sig dermed. Den Mulighed, jeg har tænkt paa, er den, at Officerskolen, som nu findes paa Frederiksberg Slot, anbringes i Ingeniørkasernen, hvor der er rundelig Plads, selv om man følger Ministeriets Plan og uddanner alle Ingeniørerne i København, eller maaske i Avedøre Lejren, og at man kunde anbringe f. Eks. Kornetskolen det andet af de to Steder end der, hvor man anbringer Officerskolen. Dette er ikke udsprunget af et Ønske om, at Befalingsmændene skal kede sig, eller at de unge Elever ved Officerskolen eller Kornetskolen skal kede sig, men jeg ved ikke, hvorfor de skulde kede sig mere i Ingeniørkasernen end paa Frederiksberg Slot eller befinde sig daarligere i Avedøre Lejren end i Barakkerne ved Kronborg. Nej, Sagen er, at Ministeriet viser den sædvanlige Tilbøjelighed til at afvise reel Forhandling om virkelige Besparelser: medens man taler om Besparelser, skal Besparelser i hvert Fald ikke finde Sted paa det militære Omraade.